

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Lovforslaget, som her er til Behandling, er kort, men meget betydningsfuldt.

I § 1 foreslaas, at der indtil Udgangen af Januar Maaned 1940 af Statskassen til Landbruget udredes et Beløb, der udgør 6 pCt. af den ugentlige Eksportværdi af Bacon (herunder Skinker, Bove og Kød-konserves), Smør og Mælk-konserves samt Æg. Ved dette 6 pCt.s Tilskud bliver der ogsaa Grundlag for en Forhøjelse af Noteringerne, saa at Tilskuddet medfører en tilsvarende Merindtægt paa Hjemmemarkedet. Med Hensyn til Smør og Mælk vil Lovforslaget ingen praktisk Betydning faa for Hjemmemarkedet, førend Noteringen ved Hjælp af Tilskuddet og en Noteringsforhøjelse i Udlandet naar op over de 2 Kr. 60 Øre, idet vi har en Smørordning, hvorefter Hjemmemarkedets Smørpris skal være mindst 2 Kr. 60 Øre, og den nuværende Smørnotering kun er 2 Kr. 40 Øre. Eksportværdien opgøres hver Uge efter den til enhver Tid gældende Sterlingkurs, dog mindst 20 Kr. 70 Øre.

§ 2 indeholder den Bestemmelse, at man i samme Tid, altsaa indtil Udgangen af Januar Maaned 1940, kan udbetale 2 Kr. pr. 100 kg til Nedsættelse af Fragten for Majs og andet Foderkorn, der indføres her til Landet.

Da det er meget ønskeligt, at Lovforslaget kan blive gennemført saa hurtigt som muligt af Hensyn til, at Noteringerne fastsættes i Dag og i Morgen, mener jeg, idet jeg henviser til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, til min Forelæggelsestale i Folketinget og til de meget indgaaende Forhandlinger, der blev ført der i Gaar, at det er rigtigst at nøjes med at fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger.

Begrundelsen for § 1 ligger i de meget uheldige Prisforhold, der har udviklet sig her i Landet siden Krigens Udbrud for godt et Par Maaneder siden. Stort set er vore Indtægter ved Salg til Udlandet ikke steget. Det er for vor Eksport til England i høj Grad føleligt, at England har fastsat Maksimalpriser, og at Sterling samtidig har mistet noget af den Værdi, den havde tidligere. Herved har det været vanskeligt at opnaa højere Priser for de Varer, som vi sælger til England. Samtidig er der sket en almindelig Prisstigning for saa godt som alle de Varer, som vi indfører fra Udlandet. Det gælder sikkert for alle Erhverv, at man er underkastet disse Vilkaar: at

Indtægterne er de samme som før Krigens, men Udgifterne er højere, men det gælder i særlig Grad for Landbruget, der er kommet ud for meget store Forhøjelser af Priserne paa det, der skal indføres til Produktionen, nemlig udenlandsk Foderkorn og Oliekager. Der er vist ikke ret mange Varer, maaske slet ingen, der er steget saa meget i det Par Maaneder, der er gaaet, idet de kan regnes at være 65 pCt. højere i Pris nu end ved Krigens Udbrud. Aarsagen hertil ligger hovedsagelig i den stærke Stigning i Fragten og i Krigsforsikringen, som for disse Varer betyder en Forhøjelse fra et Par Kroner pr. 100 kg op til endogsaa 8 Kr. pr. 100 kg. Under disse Forhold er det ganske naturligt, at Landbruget har vanskeligt ved at fremstille de Varer, der skal eksporteres. Det gælder ikke mindst nu, da vi staar ved Begyndelsen af den Periode, i hvilken man skal bruge flest af de udenlandske Varer, der her er Tale om. Resultatet af en saadan Udvikling vil meget let blive, at man formindsker sit Forbrug af Foderkorn og Oliekager og derved nedsætter Produktionen og Eksporten, det vil sige de Indtægter, der kommer hjem til Landet, og som vi alle skal have Fordel af til Indkøb af Varer, som vi har haardt Brug for. Af Hensyn til denne mulige Udvikling og i Betragtning af, at man maa gaa ud fra, at disse Prisforhold efterhaanden vil trække sig i Lave, har Regeringen ment det nødvendigt, at man i en kort Periode griber ind for at hindre, at Produktionen og Eksporten gaar for langt ned. Forhaabentlig vil det i Løbet af den Tid, der er Tale om, vise sig muligt at opnaa et rimeligt Forhold imellem Indtægter og Udgifter.

Angaaende § 2 skal jeg kun sige, at ikke alene paa Grund af det almindelige Ønske om at opretholde Produktionen, hvis Vilkaar heller ikke paa dette Omraade er særlig gunstige, grundet paa de Prisforhold, som jeg lige har omtalt, men ogsaa under Hensyn til Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Ombytningskorn som Erstatning for afleveret Brødkorn er det ønskeligt at faa gennemført denne Bestemmelse. Det maa her tages i Betragtning, at de Bestemmelser, der er fastsat om Maksimalpriser og Afleveringspligt for Brødkorn, vil give rimelige Priser for de Landmænd, som er kornsælgende, men for den store Del af Landbruget, som ikke er kornsælgende, og for hvem Afleveringen af Brødkorn betyder, at de skal købe et tilsvarende Kvantum Ombytningskorn, er Forholdene meget vanskelige. Priserne for Ombytningskorn,